

Postanowienie z dnia 8 lutego 2002 r.

II UKN 45/01

Dopuszczalność kasacji w sprawie o wysokość składki na ubezpieczenie zdrowotne, o ile nie kwestionuje się w niej objęcia obowiązkiem ubezpieczenia zdrowotnego, zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia.

Przewodniczący SSN Jerzy Kuźniar (sprawozdawca), Sędziowie SN: Krystyna Bednarczyk, Roman Kuczyński.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 8 lutego 2002 r. sprawy z wniosku Romana G. przeciwko Ś. Regionalnej Kasie Chorych o składki, na skutek kasacji powoda od wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 3 marca 2000 r. [...]

o d r z u c i ł kasację.

U z a s a d n i e n i e

Wnioskodawca Roman G. dochodził ustalenia, że jako inwalida, mający ustalone prawo do renty, nie podlega obowiązkowi opłacenia składki na ubezpieczenie zdrowotne z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej, powołując się na treść art.1 i 9 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. Nr 137, poz. 887 ze zm.) oraz art. 8 ustawy z dnia 6 lutego 1997 r. o powszechnym ubezpieczeniu zdrowotnym (Dz.U. Nr 28, poz. 153 ze zm.).

Ś. Regionalna Kasa Chorych nie uwzględniła wniosku, stojąc na stanowisku, że wnioskodawca jako osoba pobierająca świadczenie rentowe z ubezpieczenia społecznego, podlega obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego z mocy prawa, na zasadzie art. 8 pkt 10 ustawy o powszechnym ubezpieczeniu zdrowotnym. Na mocy tej ustawy obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego podlegają również osoby objęte ubezpieczeniem społecznym, które prowadzą pozarolniczą działalność gospodarczą osobiście lub z osobami z nimi współpracującymi, na podstawie art. 8 pkt 1 lit. c powołanej ustawy. Zatem prowadząc równocześnie działalność gospodarczą odwołują-

cy się podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu zdrowotnemu z obu tytułów. Objęcie obowiązkowym ubezpieczeniem zdrowotnym rodzi obowiązek opłacania składek na ubezpieczenie zdrowotne. Zgodnie z art. 22 ustawy o powszechnym ubezpieczeniu zdrowotnym, jeżeli ubezpieczony osiąga przychody z więcej niż jednego źródła, składka na ubezpieczenie zdrowotne jest opłacana od wszystkich przychodów, dla których podstawa wymiaru składki określona jest w art. 21 ustawy. Źródłami przychodów zgodnie z art. 10 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (jednolity tekst: Dz.U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176 ze zm.) są zarówno renta jak i pozarolniczą działalność gospodarcza, tak więc składka winna być odprowadzana przez odwołującego się z obu tych źródeł.

Wyrokiem z dnia 12 października 1999 r. Sąd Okręgowy-Sąd Pracy i Ubezpieczeń w Katowicach oddalił odwołanie. W świetle jego ustaleń, bezsporne było, że wnioskodawca podlega ubezpieczeniu zdrowotnemu na podstawie art. 8 pkt 10 ustawy z dnia 8 lutego 1997 r., spornym natomiast jest, czy taki obowiązek wynika z art. 8 pkt 1 lit. c, a ściślej czy z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej odwołujący ma obowiązek opłacania składki na ubezpieczenie zdrowotne.

W ocenie Sądu nie jest istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, czy ubezpieczony podlega ubezpieczeniu zdrowotnemu z jednego, czy z wielu tytułów. W każdym bowiem przypadku ma prawo do korzystania ze świadczeń zdrowotnych gwarantowanych ustawą. Z tytułu podlegania ubezpieczeniu jest zobowiązany do opłacania składki. Wysokość składki jest uregulowana art. 22 powoływanej ustawy, który stanowi, że jeżeli ubezpieczony uzyskuje przychody z więcej niż jednego źródła, składka na ubezpieczenie zdrowotne jest opłacana od wszystkich tych przychodów, dla których podstawa wymiaru składki jest określona w art. 21.

Z uwagi na to, że przepis ten określa podstawę wymiaru tak dla osób prowadzących działalność pozarolniczą jak i dla osób mających ustalone prawo do renty należy przyjąć, że z obu tych przychodów należy odprowadzać składkę na ubezpieczenie zdrowotne.

Stanowisko to podzielił Sąd Apelacyjny w Katowicach i oddalił apelację wnioskodawcy (wyrok z dnia 3 marca 2000 r. [...]).

Powyższy wyrok zaskarżył kasacją wnioskodawca i zarzucając błędną wykładnię prawa materialnego - art. 1 i 9 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz art. 8 ustawy o powszechnym ubezpieczeniu zdrowotnym - wniósł o jego uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji, po uchyleniu również jego wy-

roku, do ponownego rozpoznania, ewentualnie o rozważenie czy w sprawie nie wyłania się zagadnienie prawne, wymagające rozpoznania jej przez skład powiększony.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie jest, stosownie do odwołania wnioskodawcy wszczynającego w niej postępowanie przed Sądem, ustalenie że nie ma on obowiązku opłacania składki na ubezpieczenie zdrowotne z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej, przy czym nie jest kwestionowane, iż wnioskodawca podlega temu ubezpieczeniu. W istocie więc sprawa - wbrew twierdzeniom kasacji - dotyczy określenia podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne, w szczególności określenia czy dochód uzyskiwany z prowadzonej działalności gospodarczej wpływa na wysokość należnej składki, przy czym w wymiarze materialnym spór dotyczy kwoty niesięgającej w stosunku rocznym 1.200 zł.

Biorąc to pod uwagę należy więc stwierdzić, że kasacja w tej sprawie jest przedmiotowo wyłączona (art. 393 pkt 1 w związku z pkt 5 KPC) i jako taka niedopuszczalna.

Z tych względów na podstawie art. 393⁸ § 1 KPC orzeczono jak w postanowieniu.

=====